

Nevuchadnezzar's fate, continued

1. Abarbanel Maayan 6, Tamar 5 (pg. 318)

ולא נעדר ממלכותו בהחלט כפי רשעתו כפי שאמר 'עיקר שרשוהי בארעא שבוקו', לסבות: ראשונה לפי שלא תבטל גזירת הקל יתברך שגזרה מלכות נ"נ כל ימי חייו ובנו ובן בנו שבעים שנה כמו שאמר ירמיהו "ועבדו אותו ואת בנו ואת בן בנו עד בא עת ארצו." והסבה השנית היא שהחזיר הקב"ה דעתו ומלכותו כדי שיתפרסם לבני אדם גבורותיו ואם היה מת או נעדר ממלכותו כדרך כל הארץ לא היה נמשך ממנו שבח הקל יתברך ופרסום גבורותיו

He was not removed from his empire entirely, as would have suited his wickedness – as it said, 'Leave the essence of his roots in the ground' – for [two] reasons. First, due to the Divine decree that the monarchy of Nevuchadnezzar, his lifetime and those of his son and grandson, would be seventy years, as Yirmiyahu said, "And they will serve him, his son and his grandson, until the time for his land comes." And the second reason is that Gd restored his mind and reign so that Divine might could be publicized. Had Nevuchadnezzar died or disappeared from his empire in the way of the land, praise of Gd and publicity of His might would not have resulted.

The Punishment of Daniel

2. Talmud, Bava Batra 4a

מפני מה נענש דניאל מפני שהשיא עצה לנבוכדנצר

Why was Daniel punished? Because he advised Nevuchadnezzar...

3. Talmud, Bava Batra 10b

איפרא הורמיז אימיה דשבור מלכא שדרה ארבע מאה דינרי לקמיה דרבי אמי ולא קבלינהו שדרינהו דרביא קבלינהו משום שלום מלכות שמע רבי אמי איקפד אמר לית ליה +ישעיהו כ"ז+ ביבש קצירה תשברנה נשים באות מאירות אותה

Ifra Hormiz, mother of Shabur Malka, sent 400 *dinar* to R' Ami, and he did not accept it. She sent it to Rava, and he accepted it for the sake of peace with the government. R' Ami heard this and was angry; he said, "Doesn't he know Isaiah 27:11, 'When her harvest dries up, she will be broken, women will come and kindle it?'"

4. Rav Yaakov Medan, Daniel: Galut v'Hitgalut pg. 101

אין בכח צדקה לעניים לפתור את בעיית הגאווה וגסות הרוח שנבוכדנאצר לקה בה. אפשר שזה היה חטאו של דניאל, שלא הבהיר את דבריו לנבוכדנאצר עד תומם, ונטע בו את התחושה, שצדקה שיחלק לעניים תרצה את זעמו של הקב"ה על גאוותו. אך אם חטא אדם בגסות רוח, היכול לשחד את פני מי שלא ישא פנים ולא יקח שוחד...

Giving tzedakah to the needy cannot resolve the problem of haughtiness and arrogance, which plagued Nevuchadnezzar. Perhaps this was Daniel's sin; he did not entirely clarify his words to Nevuchadnezzar, and he planted within Nevuchadnezzar the feeling that the tzedakah he would distribute to the needy would pacify Divine wrath at his arrogance. Can one who sins with arrogance then bribe the One who neither shows favour nor accepts bribes?

Why did Nevuchadnezzar send the letter?

5. Abarbanel Maayan 6, Tamar 5 (pg. 318-319)

התשובה האמיתית בזה היא שני"נ כאשר הכיר בעונשו וידע חטאתו אשר חטא שם על לבו לעשות תשובה שלמה והוא ראה שהיה עונו בחלול ד' בחשבו לבטל הגזירה ולשדד יכלתו ושעל כן באה עליו הצרה הזאת ושהיה דרך התשובה שלמה על עון חלול ד' לקדש שמו ברבים... ולי עוד בזה סבה שנית והיא שני"נ לפי שראה עצמו מגורש מבני אדם ויצא קול בכל מלכותו שנגזר עליו מן השמים העדר מלכותו ובטול ממשלתו לפי שנמשל כבהמות נדמה, לכן חשש אולי בקצוות ארץ ממשלתו יקומו אנשים בני בליעל לפרוק מעליהם עול סובלו ויהיו מורדים במלכותו ויקומו עבדים מתפרצים מאדוניהם באמרם המלך נ"נ כבר מת או בטל מן העולם נשבר מטה עוזו נגדע מקל תפארתו. הנה בעבור זה כדי לישב לבבות בני אדם האומות והלשונות וכל איש על מקומו יבא בשלום ולא ירים את ידו ואת רגלו נגד מלכותו כתב לכל העמים והלשונות ספור הענין איך היה להודיעם איך היה ענינו מום עובר ושעדין הוא בגבורתו וחזקו ורוב דעתו

The truth is that Nevuchadnezzar, when he recognized his punishment and knew his sin, turned his heart to repent. He saw that his sin was in desecrating Gd's Name by thinking to cancel the [Divine decree] and thwart His will, and that this was why the trouble had come upon him. He realized that the way to repent fully for the sin of desecrating Gd's Name would be to sanctify His Name publicly...

A second reason also appears correct, that Nevuchadnezzar saw himself exiled from the company of man, and word had circulated throughout his empire that the loss of his reign and end of his power had been decreed upon him, for he had become as a beast. He worried that in the outlying areas of his empire, evil men would rise up to cast off the burden of his yoke, and they would rebel against his reign. Slaves would rise up against their master, saying, 'King Nevuchadnezzar is already dead or lost from the world, the rod of his might is broken, the staff of his splendour is cut off.' Therefore, to settle the hearts of men, nations and tongues, each person coming to his place in peace, and no one raising a hand or foot against his reign, he wrote to every nation and tongue of what had happened, to inform them that his fate had been a passing blemish, that he retained his might and intellect.

The death of Nevuchadnezzar

6. Abarbanel Maayan 7, Tamar 1 (pg. 322)

נכתב הספר הזה וכל חלק וחלק ממנו לשתי התכליות שזכרתי והם האחד להגיד מעלת דניאל ומדרגתו בחכמה ובנבואה והשנית להעיר על עניני האומה הישראלית מהדברים שבאו עליה ועתידין להיות בשוב ד' את שיבת ציון ולכן לא נזכרו בספר הזה כי אם הספורים שנלמד מהם אותם שתי הפנות

This book - and each of its portions - was written for the two purposes I have mentioned: 1) To tell us of Daniel's stature and his great wisdom and prophecy, and 2) To speak of the matters of the Jewish nation, that which happened to it and that which will happen to it when Gd restores the captives of Zion. Therefore, the book includes only stories from which we will learn of these two aspects.

Who is Belshazzar?

7. Rashi to 5:1

בנו היה ומלך לאחר אויל מרודך שמלך תחת נבוכדנצר וגם (הוא) היה בנו של נבוכדנצר

He was his son, and he reigned after Evil Merodach, who reigned in place of Nevuchadnezzar and was also Nevuchadnezzar's son.

5:1-4 Belshazzar's feast

8. Josephus, Antiquities of the Jews X 11:2 (William Whiston translation)

[The throne] came to Baltasar, who by the Babylonians was called Naboandelus; against him did Cyrus, the king of Persia, and Darius, the king of Media, make war; and when he was besieged in Babylon, there happened a wonderful and prodigious vision. He was sat down at supper in a large room, and there were a great many vessels of silver, such as were made for royal entertainments, and he had with him his concubines and his friends; whereupon he came to a resolution, and commanded that those vessels of Gd which Nebuchadnezzar had plundered out of Jerusalem, and had not made use of, but had put them into his own temple, should be brought out of that temple. He also grew so haughty as to proceed to use them in the midst of his cups, drinking out of them, and blaspheming against Gd.

9. Talmud, Megilah 11b

וכתיב +ירמיהו נ"ב+ "ויהי בשלשים ושבע שנה לגלות יהויכן מלך יהודה [אשר היה בשנה ח' דנבוכדנאצר] בשנים עשר חדש בעשרים וחמשה לחדש נשא אויל מרדך מלך בבל [בשנת מלכתו] את ראש יהויכין מלך יהודה ויצא אתו מבית הכלוא, "תמני ותלתין ושבע הרי ארבעין וחמש דנבוכדנצר, ועשרין ותלת דאויל מרודך גמרא, ותרתי ידידיה הא שבעין. אמר השתא ודאי תו לא מיפרקי אפיק מאני דבי מקדשא ואשתמש בהו היינו דקאמר ליה דניאל +דניאל ה'+ ועל מרא שמיא התרוממת ולמאניא די ביתה הייתי קדמך

"And it was, after 37 years from the exile of Yehoyachin, king of Yehudah [which had happened in the eighth year of Nevuchadnezzar], on the twenty-fifth day of the twelfth month, Evil Merodach, king of Babylon, raised the head of Yehoyachin, king of Yehudah, and took him out of prison." 8 and 37 is 45 years of Nevuchadnezzar, and tradition teaches that Evil Merodach reigned for 23 years, and 2 years of Belshazzar total 70.

Belshazzar said, "Now, certainly, they will not be redeemed! I will take out the implements of the Temple and use them." Thus Daniel said, "You elevated yourself over the Master of Heaven, and the implements of His house were brought before you."

10. Talmud, Megilah 12b

ויקצף המלך מאד אמאי דלקה ביה כולי האי אמר רבא שלחה ליה בר אהוריריה דאבא! אבא לקבל אלפא חמרא שתי ולא רוי וההוא גברא אשתטי בחמריה

"And the king was very angry." Why was he so upset? Rava said: She sent to him, "Son of my father's stable boy! My father drank the equal of one thousand men and was not intoxicated, and this man becomes foolish in his wine."

11. Abarbanel, Maayanei haYeshuah 7:1 (pg. 323)

כפי שיתבאר בטבעיות יש לדברים סבה רחוקה מקדמת וסבה קרובה מגעת והמוכן לדבר יספיקהו החלושה שבסבות ובחורבן בבל הסבה המקדמת היתה הגזירה הנגזרת עליה וכאשר באו ימי השלום והפקודה היה בלשצר ומלכותו מוכן להחרב. ובהתחבר לזה אותה הסבה המגעת מחלול הכלים סבבה להביא על נ"נ ועל זרעו ועל בבל כל אשר נגזר עליה

As is seen in nature, events have distant, primary causes, and proximate, immediate causes. For one who is primed for an event, the weakest of causes will suffice.

When Babylon was destroyed, the primary cause was the decree issued against her, so that when the completion [of the predicted time] and the recall [of the Jews] came, Belshazzar and his empire were primed for destruction. With the immediate cause, the desecration of the implements, this led to the fulfillment upon Nevuchadnezzar, his descendants and Babylon all that had been decreed against her.

5:5-16 The writing on the wall

12. One-third? Daniel 6:3

13. How could he be ignorant? Shemot 1:8

5:17-28 Daniel's interpretation

14. Abarbanel, Maayanei haYeshuah 7:1 (pg. 322)

שבזולת מתנותיו היה מוכן לעבדו ולעשות רצונו. וגם אמר זה לפי שהיה רוצה להוכיחו תוכחת מגולה

Without his gifts, Daniel was ready to serve him and perform his will. Also, Daniel said this because he wished to rebuke him openly.

15. Abarbanel, Maayanei haYeshuah 7:1 (pg. 324)

הנה תהיה חכמת דניאל על חכמי בבל בשני דברים יחד, אם בידיעת הקריאה שהם לא היו יודעים לקרות אותיות עבריות ואם בידיעת הפירוש שהיה מכוסה ועמוק גם באותם המלות. ולרמזו לשתי ההודעות האלו החומרית והצורית אמר דנא כתבא וגומר ודנא פישרא די מלתא כי הנה היה מקום לפרש הדברים ההם לטוב בלשצר ולרעת הפרסיים ושיוכן פרטיו על הפרסיים שימותו וילכו בשביה מנין גדול מהם וישקלו כספם וזהבם בשלל

Behold, Daniel's wisdom exceeded that of the Babylonian sages in two areas at once: In knowledge of reading, since they could not read the Hebrew letters, and in knowledge of the meaning, which was hidden and deep even in those words.

To hint at these two aspects of Daniel's message, the material and the form, he said, "This is the text... and this is the meaning of the matter." There was room to explain the words for the good of Belshazzar and the harm of the Persians, so that its specifics would apply to the Persians, that they would die and enter captivity in great numbers, and their silver and gold would be taken as spoils...

16. Talmud, Sanhedrin 22a

אמר רב בגימטריא איכתיב להון יטת יטת אידך פוגחמט... ושמואל אמר ממתוס ננקפי אאלרן ורבי יוחנן אמר אנם אנם לקת ניסרפו רב אשי אמר נמא נמא קתל פורסין

17. At Bash

א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ת	ש	ר	ק	צ	פ	ע	ס	נ	מ	ל

18. Shemuel's approach

מ	מ	ת	ו	ס
נ	נ	ק	פ	י
א	א	ל	ר	ן